

Αναφορά

**Της Ελληνικής Ένωσης για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα (ομάδα Θεσσαλονίκης)
για τις συνθήκες κράτησης μεταναστών χωρίς νομιμοποιητικά έγγραφα
στον χώρο κράτησης Φυλακίου Κυπρίνου στον βόρειο Έβρο.**

Δεκέμβριος 2010

Στο πλαίσιο εκδήλωσης διαμαρτυρίας που διοργανώθηκε το Σάββατο 18/12/2010 από την Αντιρατσιστική Πρωτοβουλία Θεσσαλονίκης και υποστηρίχθηκε από διάφορες αντιρατσιστικές και μεταναστευτικές ομάδες και δικτυώσεις από Αθήνα, Ξάνθη, Αλεξανδρούπολη, Ορεστιάδα (Γιατροί του Κόσμου, Ομάδα δικηγόρων Αθήνας, Clandestina, κ.α.), ομάδα της ΕΕΔΑ Θεσσαλονίκης, αποτελούμενης από τους Χριστίνα Ζησάκου, Ζώη Κάτσαρη, Δημήτρη Γούλα, Στέργιο Κοφίνη (δικηγόρους), Νικόλα Κουντούρη (πολιτειολόγου), μετέβη στην Ορεστιάδα προκειμένου να πραγματοποιήσει επιτόπια έρευνα για τις συνθήκες κράτησης των μεταναστών στο κέντρο κράτησης του Φυλακίου Κυπρίνου. Η επίσκεψη αυτή αποτέλεσε συνέχεια της εκτεταμένης έρευνας που είχαν πραγματοποιήσει μέλη της ΕΕΔΑ στους χώρους κράτησης μεταναστών στον Έβρο και τη Ροδόπη το διάστημα 25-29 Νοεμβρίου 2009.

Στην παράσταση διαμαρτυρίας και συμπαραστάσης προς τους κρατούμενους έξω από το κέντρο κράτησης συμμετείχαν περίπου 150 άτομα από Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Ξάνθη και Ορεστιάδα. Τους διαδηλωτές υποδέχτηκαν ισχυρότατες αστυνομικές δυνάμεις, οι οποίες παρ' όλα αυτά επέτρεψαν στην πορεία να φθάσει σε απόσταση 20 περίπου μέτρων από το φράχτη του κέντρου κράτησης. Χάρη στην προηγηθείσα συνεννόηση των διοργανωτών με το διοικητή της αστυνομίας Ορεστιάδας κ. Σαλαμάνκα, επιτράπη σε μία αντιπροσωπεία των διαδηλωτών (αρχικώς 5 άτομα, που κατόπιν διαπραγματεύσεων ανήλθαν σε 10 μαζί με δύο διερμηνείς) να εισέλθουν στο χώρο κράτησης και να συνομιλήσουν με τους κρατούμενους. Στην αντιπροσωπεία αυτή, πέραν των 5 μελών της ΕΕΔΑ συμμετείχαν ακόμη δύο γιατροί και ένας ψυχολόγος από τους Γιατρούς του Κόσμου και δύο δικηγόροι από την Ομάδα Δικηγόρων Αθήνας καθώς και δύο μεταφραστές. Μετά το

πέρας της παράστασης διαμαρτυρίας ακολούθησε πορεία στους δρόμους της Ορεστιάδας. Στο τέλος της πορείας πραγματοποιήθηκε ενημέρωση απο την αποστολή, στον χώρο του Πανεπιστημίου, όπου συζητήθηκαν οι εντυπώσεις της επίσκεψης.

1. Οι συνθήκες της επίσκεψης

Η ύπαρξη μεγάλης ομάδας διαδηλωτών και (πολυπληθούς) αστυνομικής δύναμης αποτελούσε αναμφίβολα μία εξαιρετική κατάσταση που δεν επέτρεπε την παρατήρηση του κέντρου κράτησης σε φυσιολογικές συνθήκες λειτουργίας. Συγκεκριμένα, ήταν αδύνατο να προσδιοριστεί πόσοι αστυνομικοί απασχολούνταν κανονικά στο κέντρο κράτησης και πόσοι είχαν έλθει μόνο για λόγους τήρησης της τάξης. Κατά τα λεγόμενα του αστυνομικού διοικητή της περιοχής κ. Σαλαμάγκα, στο κέντρο υπηρετούν επί μονίμου βάσεως περίπου 50 αστυνομικοί, δύναμη η οποία, κατά την άποψή του, δεν επαρκεί για να καλύψει τις ανάγκες φύλαξης, ταυτοποίησης και φροντίδας των μεταναστών. Στο κέντρο, επίσης, εργάζεται ένας ιατρός με οχτάωρη βάρδια, ο οποίος ήταν παρών κατά τη στιγμή της επίσκεψής μας, και δύο νοσηλεύτριες. Μέριμνα προληπτικής ιατρικής προσφέρουν γιατροί και ψυχολόγος του ΚΕΕΛΠΝΟ. Οδοντίατρος ή ειδικευμένοι γιατροί (γυναικολόγοι κλπ) δεν υπάρχουν μόνιμοι ούτε και επισκέπτονται το κέντρο κράτησης.

Η παρουσία των διαδηλωτών δημιούργησε ενθουσιασμό στους μετανάστες, οι οποίοι, σκαρφαλωμένοι στα παράθυρα των κελιών τους απαντούσαν στα συνθήματα φωνάζοντας “freedom, freedom”. Με την είσοδό μας στους χώρους κράτησης, αντικρύσαμε το θέαμα δεκάδων ανθρώπων, να κρέμονται κυριολεκτικά από τα κάγκελα των κελιών και να φωνάζουν όλοι μαζί προσπαθώντας να επικοινωνήσουν μαζί μας. Η επαφή μας με τους κρατούμενους διήρκεσε 15-20’, χρόνος εξαιρετικά περιορισμένος για να έχουμε πλήρη εικόνα της κατάστασης στο κέντρο κράτησης, και στη συνέχεια ακολούθησε συζήτηση με τον κ. Σαλαμάγκα.

Πολλοί κρατούμενοι μας ρωτούσαν τι μπορούμε να κάνουμε για αυτούς, πότε θα απελευθερωθούν, για ποιο λόγο κρατούνται – ερωτήσεις στις οποίες δεν είχαμε πολλές απαντήσεις να δώσουμε. Κατά τη διάρκεια της επίσκεψής μας μοιράστηκε και ανθρωπιστική βοήθεια (τσιγάρα, τηλεκάρτες, κουβέρτες) που είχαν συγκεντρώσει τα μέλη των αντιρατσιστικών ομάδων. Πάντως, είναι χαρακτηριστικό ότι οι περισσότεροι κρατούμενοι μας ευχαριστούσαν για την επίσκεψη και την εκδήλωση διαμαρτυρίας, καθώς ήταν προφανώς πολύ σημαντικό για την ψυχολογία τους το γεγονός και μόνο ότι κάποιος έδειχναν ενδιαφέρον για αυτούς.

2. Πρακτικές της αστυνομίας και των λειτουργών του κέντρου

Οι αστυνομικές αρχές και οι λειτουργοί του κέντρου, κατά την διάρκεια της επίσκεψής μας ήταν ιδιαίτερα νευρικοί. Δεν επιτράπη η λήψη ηχητικών ή οπτικών ντοκουμέντων με τον ισχυρισμό της προστασίας των προσωπικών δεδομένων των κρατουμένων. Όλη η ανθρωπιστική αποστολή υπεβλήθη σε σωματικό έλεγχο για να της επιτραπεί η είσοδος στον χώρο των κελιών. Θα ήταν χρήσιμο να τονιστεί ότι οι γιατροί της αποστολής δεν μπόρεσαν να εξετάσουν κανένα κρατούμενο καθώς κάτι τέτοιο δεν επιτράπη από τις αστυνομικές δυνάμεις.

Καθόλη την διάρκεια της συνομιλίας με κρατούμενους οι αστυνομικές δυνάμεις ασκούσαν πίεση λέγοντας ότι πρέπει να εξέλθουμε καθώς τελειώνει ο χρόνος και σε αρκετές περιπτώσεις προσπαθούσαν να ακούσουν τις συνομηλίες με τους κρατούμενους. Τέλος, κάποιος εκτελών χρέη μεταφραστή (δεν κατέστη δυνατόν να διαπιστωθεί ο ρόλος και αρμοδιότητα του συγκεκριμένου προσώπου) προσπάθησε να εμποδίσει το έργο των ανεξάρτητων μεταφραστών της αποστολής και να τρομοκρατήσει κάποιους από τους κρατούμενους που μιλούσαν με αυτούς.

Απαράδεκτες είναι επίσης και οι διοικητικές πρακτικές των λειτουργών του κέντρου καθώς και η γενικότερη εφαρμογή του νομικού πλαισίου. Είναι σημαντικό να υπογραμμιστούν τα εξής στοιχεία :

1. Κανείς δεν ενημερώνει τους κρατούμενους για τους ακριβείς λόγους και για τον χρόνο κράτησής τους.
2. Δεν υφίσταται για τους κρατούμενους καμία δυνατότητα πρόσβασης σε οποιαδήποτε μορφή βοήθειας σε σχέση τις διοικητικές και νομικές πτυχές των υποθέσεών τους.
3. Δεν παρέχεται η απαραίτητη ενημέρωση σε σχέση με το δικαίωμα ασύλου και η στάση των διοικητικών υπηρεσιών έχει την τάση να απονθαρύνει την κατάθεση αιτημάτων ασύλου. Επίσης και ο χρόνος κράτησης για τους αιτούντες άσυλο είναι πρακτικά πολύ μεγαλύτερος απο άλλες κατηγορίες κρατούμενων καθώς οι διαδικασίες που απαιτούνται για την πρώτη καταγραφή του αιτήματος ασύλου είναι ιδιαίτερα χρονοβόρες.

3. Οι ειδικότερες παρατηρήσεις μας για τις συνθήκες κράτησης¹

Η δυναμικότητα του κέντρου κράτησης ανέρχεται κατά την εκτίμηση της CPT (European Committee for the Prevention of Torture) σε 188 κρατούμενους. Τη στιγμή της επίσκεψής μας, ωστόσο, κρατούνταν εκεί σαφώς περισσότεροι κρατούμενοι· ο κ. Σαλαμάγκας μας δήλωσε ότι ήταν περί τους 350 και ότι το ίδιο εκείνο πρωί είχαν απελευθερωθεί ή μεταφερθεί άλλου άλλοι 100-150 μετανάστες. Υπήρχαν δε περίοδοι ιδίως το καλοκαίρι, όταν η είσοδος των μεταναστών ήταν αυξημένη, που στο κέντρο, κατά τις δηλώσεις του, κρατούνταν πάνω από 600 άτομα. Οι κρατούμενοι τη στιγμή της επίσκεψής μας ήταν κυρίως Αφγανοί, Ιρανοί και Πακιστανοί, καθώς και υπήκοοι άλλων χωρών της Αφρικής.

Τα αποτελέσματα του συνωστισμού τόσων κρατουμένων σε τόσο μικρούς χώρους γίνονται ευκόλως κατανοητά. Η έντονη δυσσομία του χώρου γίνεται αμέσως αντιληπτή μόλις μπαίνουμε στο διάδρομο με τα κελιά των ανδρών. Στο ένα από αυτά κρατούνται 80-90 ανήλικοι – ο μικρότερος από αυτούς που μπορέσαμε να δούμε ήταν 12-13 χρονών και άρρωστος με πυρετό. Ο γιατρός δήλωσε ότι τον είχε εξετάσει πριν

¹ Αναλυτική καταγραφή του χώρου στην Αναφορά της Ελληνικής Ένωσης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (2009) σε σχέση με τους χώρους κράτησης αλλοδαπών χωρίς νομιμοποιητικά έγγραφα στην Ροδόπη και τον Έβρο.

λίγες ώρες, αλλά τότε ήταν καλύτερα. Πάντως, παρότι διαπίστωσε ότι είχε στο μεταξύ ανεβάσει πυρετό, δεν έγινε, κατά το διάστημα που ήμασταν εμείς εκεί, καμία κίνηση για να του χορηγηθεί κάποια φαρμακευτική αγωγή ή να μεταφερθεί στο νοσοκομείο.

Χρόνος κράτησης – διαδικασίες ασύλου: Υπήρχαν ανήλικοι κρατούμενοι που βρίσκονταν στο κέντρο κράτησης επί τρεις μήνες, άλλοι ήταν εκεί για 45 ή 50 ημέρες. Αντίστοιχα χρονικά διαστήματα βρίσκονταν κρατούμενοι εκεί και ενήλικες, οι οποίοι είτε είχαν κάνει αίτηση ασύλου είτε προέρχονταν από χώρες στις οποίες ήταν εφικτή η απέλαση. Το βασικό παράπονο όλων ήταν ότι δεν γνώριζαν ούτε για ποιο λόγο κρατούνταν ούτε (το σημαντικότερο) πόσο θα διαρκούσε η κράτησή τους. Δεν μπορούν να αντιληφθούν για ποιο λόγο κάποιοι κρατούνται για 30 ημέρες, κάποιοι για μερικά βράδια και κάποιοι για 3 μήνες. Πολλοί λένε ότι δεν έχουν μιλήσει με κανέναν για κατάθεση αίτησης ασύλου ή για τα δικαιώματά τους. Μία γυναίκα ζητάει να μιλήσει με κάποιον δικηγόρο από εμάς για να καταθέσει αίτηση ασύλου. Ο κ. Σαλαμάγκας από την άλλη διαβεβαιώνει ότι υπάρχει καθημερινή σχεδόν παρουσία τριών γυναικών του Ελληνικού Συμβουλίου Προσφύγων και ότι οι κρατούμενοι λαμβάνουν πλήρη ενημέρωση για τις διαδικασίες ασύλου.

Συνθήκες υγιεινής: Υπάρχον δύο τουαλέτες σε κάθε κελί για 80 άτομα. Οι κρατούμενοι καταγγέλουν ότι είναι απαράδεκτα βρώμικες. Ο κ. Σαλαμάγκας ισχυρίζεται ότι οι ίδιοι οι κρατούμενοι μερικές φορές τις βουλώνουν και ότι οι αστυνομικοί αναγκάζονται να παίζουν οι ίδιοι το ρόλο του υδραυλικού. Το δάπεδο, τα κάγκελα των κελιών και οτιδήποτε άλλο μπορούμε να δούμε είναι καλυμένα με γλίτσα και βρωμιά. Πολλοί κρατούμενοι διαμαρτύρονται ότι δεν έχουν στοιχειώδη είδη υγιεινής (σαπούνια, σαμπουάν, σερβιέτες, οδοντόκρεμες, ξυραφάκια μιας χρήσης) και ότι αναγκάζονται όλοι να πίνουν νερό από την ίδια βρύση με τις χούφτες. Τα κλινოსκεπάσματα και τα στρώματα, είναι από ότι λένε και μπορούμε να διαπιστώσουμε και μόνοι μας, σε άθλια κατάσταση.

Διατροφή – νερό: Οι κρατούμενοι μόλις μας είδαν άρχισαν να διαμαρτύρονται εντόνως για το γεγονός ότι δεν έχουν νερό. Ο κ. Σαλαμάγκας μας εξήγησε στη συνέχεια ότι το ίδιο εκείνο πρωί είχε παγώσει λόγω των εξαιρετικά χαμηλών θερμοκρασιών η γεώτρηση της περιοχής με αποτέλεσμα να μείνουν χωρίς νερό όλοι οι κάτοικοι της περιοχής. Καμία μέριμνα, ωστόσο, δεν είχε ληφθεί μέχρι εκείνη τη στιγμή, ώστε να αποστείλει ο στρατός υδροφόρα ή να αγοραστούν μπουκάλια με νερό. Οι κρατούμενοι διαμαρτύρονται και για το φαγητό. Το πρωινό

όπως μας λένε αποτελείται από ένα ψωμάκι και ένα χυμό και το μεσημεριανό από ένα σάντουιτς με κασέρι, το οποίο και μας έδειξαν. Δηλαδή διατρέφονται μόνο με ξηρά τροφή και μάλιστα μέσα στα κελιά τους. Ο κ. Σαλαμάγκας, αντιθέτως, ισχυρίστηκε στη συνέχεια ότι η νομαρχία, η οποία και έχει την ευθύνη της τροφοδοσίας μέσω εταιρίας catering αποστέλει καθημερινώς και ζεστά γεύματα. Εντούτοις, όπως τόνισε το χρέος της Νομαρχίας απέναντι σε προμηθευτές ανέρχεται την δεδομένη χρονική στιγμή στις 800.000-900.000 ευρώ.

Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη: ένας ανήλικος, τραυματίας λόγω πτώσης από το κρεβάτι, έχει τυλιγμένο το κεφάλι του με επίδεσμο, αλλά δεν του έχουν γίνει ράμματα. Μία γυναίκα με τραύμα στην κοιλιά καταγγέλει ότι δεν της έχει γίνει αλλαγή στις γάζες για τρεις ημέρες. Άλλος κρατούμενος επιδεικνύει το χαλασμένο δόντι του, για το οποίο δεν μπορεί να λάβει καμία φροντίδα. Υπήρξαν τρεις περιπτώσεις κρατουμένων οι οποίοι έπασχαν από σακχαρώδη διαβήτη και για τους οποίους αν και χορηγούνταν φαρμακευτική αγωγή, όπως υπογράμμισαν οι γιατροί της αποστολής μας, η κράτηση σε τέτοιου είδους συνθήκες αποτελεί καταδικαστικό παράγοντα για την υγεία τους. Ιδιαίτερα, από την ιατρό που συνόδευε την ομάδα που εισήλθε στο κέντρο εντοπίστηκε και επισημάνθηκε στο προσωπικό ανήλικος κρατούμενος που έπασχε από ινσουλινοεξαρτώμενο σακχαρώδη διαβήτη. Ο κ. Διευθυντής επικαλέστηκε άγνοια του συγκεκριμένου περιστατικού και ισχυρίστηκε πως σε τέτοιες περιπτώσεις κατά πάγια πρακτική ο κρατούμενος αφήνεται άμεσα ελεύθερος. Κατόπιν τούτου και εις επήκοον όλων δόθηκε εντολή άμεσης απελευθέρωσης του συγκεκριμένου ανθρώπου (αν και ανηλίκου). Βεβαίως το αστυνομικό προσωπικό φύλαξης στο οποίο δόθηκε η εντολή απελευθέρωσης του κρατουμένου ανέφερε ως γνωστή την περίπτωσή του υπενθυμίζοντας στους παρόντες ότι κάθε ημέρα τον αποσύρουν από το κελί προκειμένου να του χορηγηθεί ινσουλίνη. Όπως είναι ήδη προφανές, η ανταπόκριση του κέντρου κράτησης στις ιδιαίτερες ανάγκες των κρατουμένων που συνδέονται με την κατάσταση της υγείας τους δεν είναι ικανοποιητική.

Τέλος υπογραμμίστηκε από τους γιατρούς της αποστολής ότι παρά την επάρκεια που διαπιστώθηκε από τους ίδιους σε ότι αφορά το ιατροφαρμακευτικό υλικό του κέντρου, το επίπεδο υγείας του συνόλου των κρατουμένων δεν είναι ικανοποιητικό καθώς επίσης δεν υπάρχει και καμία καταγραφή του ιστορικού των ασθενών με αποτέλεσμα να μην γνωρίζουν οι λειτουργοί του κέντρου ποιές είναι οι ανάγκες περίθαλψης ανα πάσα στιγμή. Ψυχολόγοι, μέλη της ανθρωπιστικής

αποστολής τόνισαν δε ότι η ψυχική υγεία των κρατουμένων επηρεάζεται έντονα από τον συνεχή εγκλεισμό, ο οποίος οξύνει την νευρικήτητα των ατόμων και οδηγεί σε φαινόμενα αυτοτραυματισμού ή άλλων μορφών βίας.

Είναι σαφές στο πλαίσιο αυτό ότι οι υπηρεσίες υγείας, στο βαθμό που παρέχονται, είναι ανεπαρκέστατες.

Προαυλισμός: οι κρατούμενοι διαμαρτύρονται ότι μένουν κλεισμένοι στο κελί για ημέρες. Ένας ανήλικος χαρακτηριστικά αναφέρει ότι «κοντεύει να τρελαθεί από τη βαρεμάρα κλεισμένος εκεί μέσα». Ο κ. Σαλαμάγκας αναφέρει επίσης ότι οι δυνατότητες προαυλισμού είναι περιορισμένες λόγω του μεγάλου αριθμού των κρατουμένων, της προβληματικής κατά την άποψή του ασφάλειας που παρέχουν οι υπάρχουσες υποδομές του προαύλιου χώρου και του μικρού αριθμού της μόνιμης δύναμης του κέντρου κράτησης – πάντως υποστήριξε ότι τις προάλλες έβγαλαν τα παιδιά έξω και τα άφησαν να παίζουν με το χιόνι. Ωστόσο κανένας κρατούμενος δεν μας επιβεβαίωσε κάτι τέτοιο.

Κατάσταση κελιών: τη στιγμή της επίσκεψής μας η θέρμανση λειτουργεί ικανοποιητικά και τα κελιά είναι ζεστά. Τα κρεβάτια – κουκέτες καταλαμβάνουν όλο σχεδόν το χώρο και φθάνουν μέχρι το ταβάνι. Είναι προφανές ότι δεν επαρκούν για όλους. Μας δείχνουν, ανάμεσα στις κουκέτες, απλωμένα χαρτόνια και κουβέρτες όπου κοιμούνται όσοι δεν έχουν κρεβάτι. Δεν είναι, επίσης, σαφές ότι κάθε κρεβάτι αντιστοιχεί σε ένα μόνο άτομο. Τα κελιά είναι χτισμένα για 30-40 άτομα το ανώτατο και ήδη φιλοξενούν διπλάσιο αριθμό κρατουμένων. Υπήρχαν κάμερες παρακολούθησης εξώ από όλα τα κελιά. Σε ορισμένα κελιά δε, κρατούνταν οικογένειες, ασυνόδευτοι ανήλικοι και άνδρες χωρίς κανένα διαχωρισμό.

Τηλέφωνα: Υπάρχει ένα καρτοτηλέφωνο στο οποίο όμως έχουν πρόσβαση μόνο όσοι έχουν χρήματα για να αγοράσουν τηλεκάρτα. Υπάρχουν ανήλικοι που βρίσκονται δύο ή τρεις μήνες στο κέντρο κράτησης και δεν έχουν καταφέρει να πάρουν έστω μία φορά τηλέφωνο στους δικούς τους. Ένας λέει ότι η μητέρα του είναι άρρωστη και δεν ξέρει αν ζει ή αν πέθανε. Άλλος αναρωτιέται, για ποιον λόγο δεν τον αφήνουν να πάει να βρει τους γονείς του, οι οποίοι βρίσκονται στην Αθήνα ή να τους τηλεφωνήσει να έρθουν να τον παραλάβουν. Σχεδόν κανένας δεν έχει μιλήσει στο τηλέφωνο κατά το διάστημα της κράτησής του.

Επάρκεια προσωπικού και χρηματοδότησης: Ο αστυνομικός διευθυντής, κ. Σαλαμάγκας, στη συζήτηση που είχαμε μαζί του, δεν προσπάθησε μεν να ωραιοποιήσει την κατάσταση, σημείωσε ωστόσο ότι για τις απάνθρωπες συνθήκες

κράτησης ευθύνεται κατά κύριο λόγο το κράτος και η νομαρχία που δεν παρέχουν τα αναγκαία κονδύλια. Ως προς το ρόλο της FRONTEX στη φύλαξη των συνόρων υπήρξε ιδιαίτερα φειδωλός στις δηλώσεις του, καθώς, ακόμη και για τον αριθμό του προσωπικού της, παρέπεμψε στα ρεπορτάζ των εφημερίδων. Για τους ανήλικους που στοιβάζονται για μήνες στο κέντρο κράτησης, μας είπε ότι το πρόβλημα είναι ότι, επειδή είναι ασυνόδευτοι, δεν είναι δυνατό να τους αφήσουν να φύγουν, αλλά πρέπει να τους μεταφέρουν σε ένα από τα κέντρα υποδοχής ανηλίκων, τα οποία όμως δεν έχουν κενές θέσεις. Τόνισε ότι υπάρχει έλλειψη προσωπικού και εγκαταστάσεων για τη διαχείριση τόσο μεγάλου αριθμού εισερχομένων στη χώρα και ότι το υπάρχον αστυνομικό προσωπικό υπερβάλλει εαυτόν για να καταστήσει όσο το δυνατόν πιο ανθρώπινες τις συνθήκες κράτησης. Έδειξε μάλιστα να πιστεύει ότι μέσα στις επόμενες 20-30 ημέρες θα υπήρχε μεγάλη βελτίωση, καθώς προωθείται η δημιουργία νέων εγκαταστάσεων με χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των Ηνωμένων Εθνών.

4. Τελικές παρατηρήσεις

Οι συνθήκες κράτησης που συναντήσαμε στον Κυπρίνο είναι σαφώς χειρότερες σε σχέση με τις συνθήκες που επικρατούσαν πριν από ένα χρόνο στο ίδιο κέντρο κράτησης. Για την επιδείνωση αυτή ευθύνεται πιθανώς η μεγάλη αύξηση του αριθμού των μεταναστών που επιχειρούν να περάσουν από τον Έβρο. Παρ' όλα αυτά, η κράτηση ανθρώπων σε τέτοιες άθλιες συνθήκες και μάλιστα επί τόσο μακρύ διάστημα δεν δικαιολογείται από καμία αναγκαιότητα ή έκτακτη περίπτωση. Η απόλυτη αβεβαιότητα ως προς τη διάρκεια της κράτησής τους, η μεγαλύτερη διάρκεια κράτησης όσων αιτούνται άσυλο που κατ' αποτέλεσμα λειτουργεί αποτρεπτικά στις σχετικές αιτήσεις, η κράτηση ανηλίκων για μήνες σε συνθήκες που δεν αρμόζουν ούτε σε ζώα και σίγουρα όχι σε παιδιά και εφήβους συνιστούν παραβιάσεις των στοιχειωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.